

Verhaal: Jozef en Maria

Er was eens een vrouw, Maria. Maria was een heel gewone jonge vrouw, net zo gewoon als jij en ik. Toch had God haar uitgekozen om iets heel belangrijks te doen. Iets wat de hele wereld zou veranderen.

Op een gewone, doordeweekse dag kwam de engel Gabriël bij Maria langs. Je kunt je wel voorstellen hoe Maria zich voelde toen ze de engel zag? Doodsbang! Tja, hoe zou jij je voelen als je rustig thuis een boterhammetje zat te eten en je kreeg opeens bezoek van een engel die zo uit de hemel kwam?! Maar de engel zei: 'Wees niet bang, Maria', zei de engel, 'want God heeft besloten u heel bijzonder te zegenen...'

Gabriël vertelde aan Maria dat zij over een poosje een kindje zou krijgen en dat ze de baby 'Jezus' moest noemen. Ook vertelde de engel dat dit kindje later 'Zoon van God' genoemd zou worden en dat Hij een soort koning zou zijn. Een koning voor altijd.

Maria was blij, trots en verbaasd tegelijk. Het is ook wat als je te horen krijgt dat jouw kindje zó belangrijk zal zijn! Maria vond het wel spannend, want ze had nog nooit een kindje grootgebracht, en nu moest ze nog wel beginnen met Jezus, zo'n heel bijzonder kind.

Jozef, de man van Maria, kreeg ook een engel op bezoek en hij kreeg een belangrijke opdracht. Hij moest, samen met Maria, voor de jonge Jezus zorgen.

Augustus was een heel belangrijke keizer. Hij regeerde over heel veel landen en over heel veel mensen? Hoeveel mensen? Ja, dat wilde hij zelf ook wel eens weten. Daarom had hij een plan bedacht: iedereen moest naar het dorp of de stad gaan waar hij geboren was.

Jozef en Maria moesten dus op reis. Helemaal naar Bethlehem. Dat is wel 100 kilometer verderop. Met de auto doe je daar wel uren over. Maar vroeger waren er nog geen auto's, dus Jozef liep en Maria mocht op de ezel zitten. Hoe lang zouden ze er over gedaan hebben, denk je?

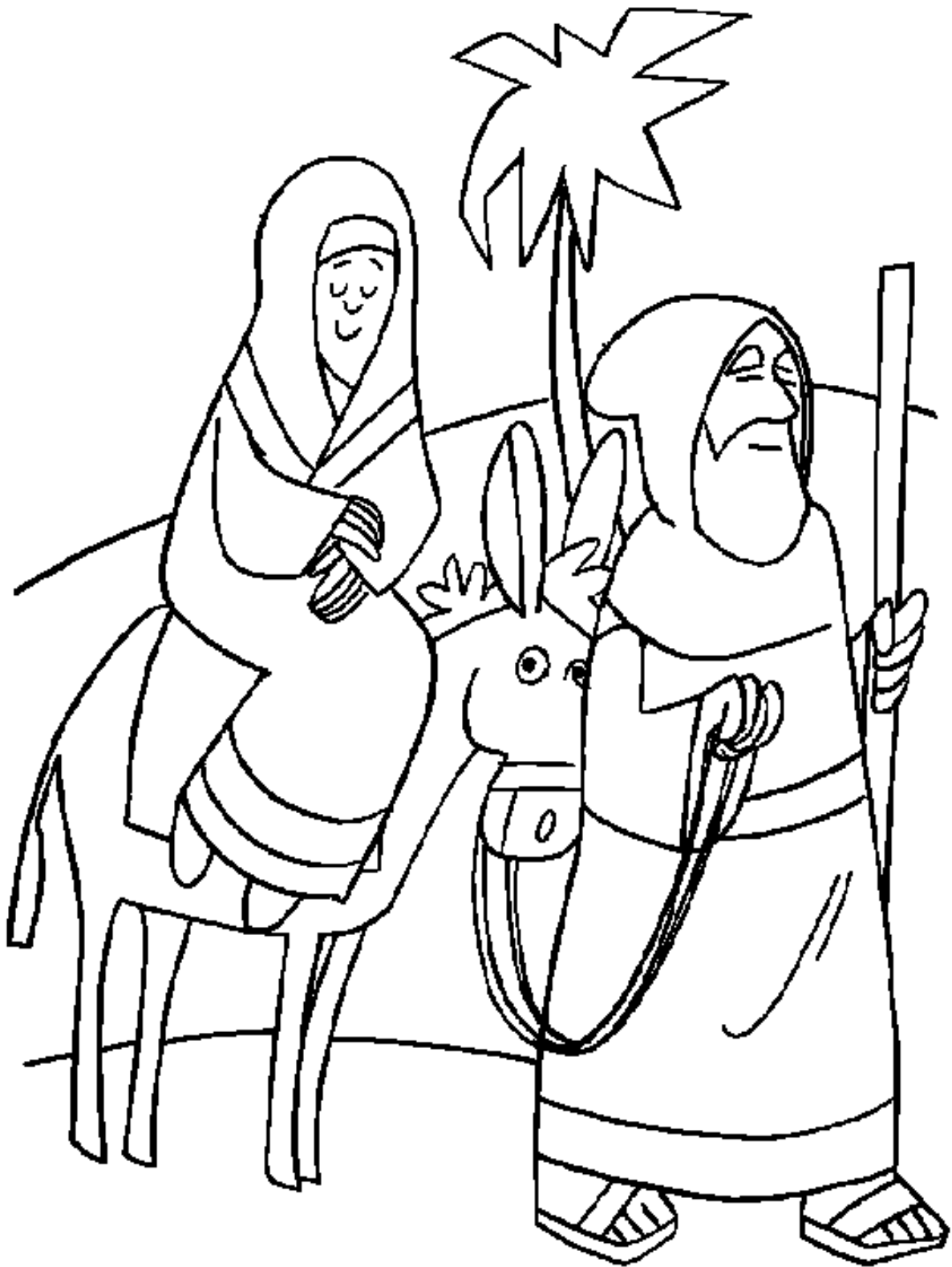
Maria's buik was toen al heel erg dik, omdat de baby bijna geboren zou worden. Wat zal Maria moe geweest zijn. Misschien was ze zelfs wel een beetje bang. Het was tenslotte haar eerste kindje, en ze was zo ver weg van huis.

Toen Jozef en Maria na die hele lange reis eindelijk in Bethlehem aankwamen, gingen Jozef en Maria op zoek naar een herberg. Weet iemand wat een herberg is? Dat is een soort hotel. Telkens weer klopten ze hoopvol op de deur en vroegen ze om een slaapplek. Maar elke herbergier kon niets anders zeggen dan: 'Nee, sorry hoor, maar alle bedden zijn bezet' en deed de deur dicht. Deur dicht. Deur dicht en nog eens deur dicht.

Arme Jozef en Maria; ze hadden het vast koud en ze waren zeker moe. Wat zou het fijn geweest zijn als iemand zei: 'Kom maar binnen, hier is het lekker warm.' Maar alle herbergen waren vol.

Weer klopten Jozef en Maria op de deur van een herberg. De herbergier zei (je raadt het zeker al): 'Nee, sorry hoor, maar alle bedden zijn bezet.' Toen zag hij hun teleurgestelde gezichten. Hij keek eens goed naar de buik van Maria. Hij begreep wel dat ze écht een kamer nodig hadden. 'Nou ja', zei hij, 'ik heb nog wel een stal. Jullie mogen daar wel slapen.' 'Graag, dank u', zeiden Jozef en Maria. Daar zaten ze nu, op een bal hooi, in een stal. Dit was wel wat anders dan waar ze op gehoopt hadden. En het kindje Jezus kon nu elk moment geboren kunnen worden.

Kleurplaat: Jozef en Maria



Verhaal: De Herders

Vlak bij die stal in Bethlehem hielden een paar herders de wacht bij hun schapen. Ze wisten nog niet dat er deze nacht iets heel bijzonders ging gebeuren! Maar opeens stond er een engel bij hen, stralend als de zon, schitterend wit! De herders waren doodsbang! De engel zei: 'Wees niet bang.' Hij vertelde hen het grote nieuws: 'Er is een koning geboren!' De herders waren zo blij. Ze sprongen een gat in de lucht. Hoe zou zo'n koning er uit zien? Zou het een grote sterke man zijn? De herders wisten natuurlijk nog niet dat de koning eigenlijk een baby'tje was.

Bij de herders was niet maar één engel. Er waren er wel duizenden. Doe je ogen maar eens stijf dicht en probeer het je voor te stellen: duizenden en duizenden engelen, zwevend boven de velden bij Bethlehem. Ze zongen, ze maakten muziek en ze juichten voor God.

De engelen ging weer terug naar de hemel. Wat een vreemde nacht was dit! Zodra de engelen waren vertrokken, werd het weer donker. De herders keken elkaar aan. Ze konden het niet geloven. Hadden ze dit gedroomd of was het een mooie droom? Nee, het was echt. Dan moesten ze ook meteen doen wat de engel gezegd had. De engel had hen namelijk verteld dat ze de mooiste ster aan de hemel moesten volgen, en dat ze dan vanzelf bij de stal zouden uitkomen. 'Kom!' Laten we de ster volgen', zeiden ze tegen elkaar. Ze lieten hun schapen achter en gingen zo snel als ze konden naar de stal.

Jezus is geboren! De herders waren dolblij toen ze het kindje Jezus inderdaad zagen liggen. Ze schrokken wel een beetje dat het kindje in een kribbe lag. Een kribbe is een voederbak voor dieren. De moeder, Maria had Jezus in de kribbe gelegd, omdat er geen wiegje voor hem was.

De herders vertelden aan iedereen in de stal wat de engel had gezegd en wat ze in de stal hadden gezien. Ze waren zo trots met wat ze hadden meegemaakt. Ze hadden duizenden engelen gezien, en het mooiste van alles, ze hadden het kindje Jezus met hun eigen ogen mogen zien.

Kleurplaat: De Herders



Verhaal: De Drie Wijzen

Op een dag kwamen er een paar heel wijze mannen aan in Jeruzalem. Ze kwamen uit het oosten, ver weg. Thuis hadden ze, net als altijd, de sterren bestudeerd. Opeens zagen ze een heel bijzondere ster opgaan. Wat kon dat betekenen? Natuurlijk, ze wisten het zeker: ergens was een koningskind geboren. Ze besloten meteen op reis te gaan: de ster zou hen de weg wijzen.

Dat was geen gewoon besluit. Andere mensen die de ster hadden gezien, bleven rustig thuis. Maar de wijzen wilden dat koningskind begroeten. Misschien lachten de mensen hen wel uit: wie gaat er nu zo'n lange reis maken, een ster achterna?

Toen de wijzen die bijzondere ster zagen, begrepen ze dat er een koningskind geboren was. De ster wees de wijzen de weg, totdat hij boven de plaats was gekomen waar Jezus was. Daar stond hij stil. De wijzen vonden het best spannend: zouden ze hier echt het koningskind vinden? Of hadden ze toch niet goed begrepen wat de ster betekende? Voorzichtig klopten ze op de deur.

De deur ging open. En jawel. Daar, in die voederbak, lag een baby, gewikkeld in doeken. Zijn moeder Maria zat er naast. Toen ze dit zagen, wisten de wijzen zeker dat ze het goed hadden begrepen. Dit was het koningskind. Ze knielden voor Hem neer. Dit deden ze omdat ze voelden dat ze hier dicht bij God waren.

Als er ergens een baby geboren is, ga je op visite en neem je een cadeautje mee. De wijzen hadden ook cadeautjes meegenomen. Ze gaven het kindje goud, maar ook wierook en mirre. Wierook en mirre zijn heel bijzondere soorten parfum, ontzettend kostbaar en duur. Ze gaven dus het beste van het beste aan het kindje Jezus.

Boven de stal stond nog steeds die allermooiste ster te schitteren. En niet alleen de herders, de engelen en de wijzen kwamen op bezoek bij Maria en haar kindje Jezus. Alle andere mensen volgden ook de ster, want zo'n bijzonder kind als Jezus, wou iedereen wel zien.

Kleurplaat: De Drie Wijzen

